

149. ԸՐԾԱԹԵ ԱՄԱՆԸ

Մին քրդաքրում ուրան կնգանը նհետ մին հարուստ մարթ ար ըպրես: Տահանք սոնկսուզ ըն ինիս, միշտ էլ դիլխոր: Տահանց տանն էլ մին շատ քյանսիր մարթ, մինգյել մին շատ քյանսիր կնեզյ ին ըպրես: Էտ քյանսիր մարթին ան կնգանը տանն ամմեն ուրոն-գյոն ուրխոթուն, ծիծաղ ար ինիս: Տնըտարեիլ շատ ըն զրմընաս, թա տահանք օրեն հացը զոռավ ըն քթինաս, էս հինչմ՞վ ըն ամմեն օր իստի ուրխոթուն ընես: Մին օր էտ մարթին կնգանը ծեն ըն տաս ուրանց կոշտը, հրցընես, թա էտ հունց ա՞, վըեր մունք էս, քան մոլքյին ան ըպրանքեն տրոթուն ընք ընես, էլլա միշտ դիլխոր ընք կընաս, տուք էտքան քյանսիր, ամմեն օր ծըեր տանը ուրխոթուն, ծիծաղ ա ինիս: Էտ կնեզյը թա մին ըրծաթե շամ օնենք, ես թկես ըմ, մարթըս ա պար կյաս, մինգյել թող ըմ ընես տաս մարթիս, մարթըս ա թըկես, ես ըմ պար կյաս, տի ուրըրնես ուրախ անց ընք կըցընես: Էտ մարթը թա՝ պա վըեր տի ամանլ ա կյաս, ես լիհմ վըեսկե շամ կըկարեմ ինքյ օնեմ: Տա քյիս ա մին վըեսկե շամ ինքյ ունես, պիրիս: Ուրոնգյոնենն մրթըկնեզյ շամը թկես ըն, բայց ունքըմըըրնեն էլլա ետ լի կյաս: Տրանա ետը կլխու վըն ինգյիս, վըեր էն կնգանն ասած ըրծաթե շամը նահանց խոխան ա: